

Sa Devete sednice Komiteta Organizacije SKJ u JNA

U Beogradu je 23. septembra 1987. godine održana Deveta sednica Komiteta Organizacije Saveza komunista Jugoslavije u Jugoslovenskoj narodnoj armiji. Uvodno izlaganje o aktivnosti pripadnika JNA i zadacima komunista i organizacija SK podneo je predsednik Predsedništva Komiteta Organizacije SK u JNA general-pukovnik Georgije Jovičić. U raspravi je učestvovao član CK SKJ i savezni sekretar za narodnu odbranu admiral flote Branko Mamula, čije izlaganje objavljujemo u celini.

Admiral flote
BRANKO MAMULA

Tekovine revolucije i integritet Jugoslavije moraju se očuvati i odbraniti bez alternative

Sadašnja društveno-politička i ekonomska kriza nametnula je veoma ozbiljna pitanja koja se odnose na bezbijednost zemlje. To zahtijeva da se sve socijalistički opredjeljene snage, sa Savezom komunista na čelu, ujedine i povedu odsudnu borbu radi presijecanja svega što ugrožava i prijeti da još više ugrozi tekovine revolucije i naš dalji razvoj.

Napadi na Jugoslavensku narodnu armiju i našu koncepciju odbrane zemlje nastavljaju se nesmanjenom žestinom. Grubo se etiketira starješinski kadar, s očiglednom namjerom da se politički diskvalificira i oslabi ugled Armije u društvu. Sve to ukazuje da je riječ o sračunatoj akciji s jedinstvenim ciljem razbijanja Armije kao općenarodne i općejugoslavenske snage.

Krajnji ciljevi i domašaji napada na Armiju i naš odbrambeni sistem jesu uklanjanje veoma snažne, homogene i stabilne općejugoslavenske prepreke koja stoji na putu antikomunističkim i antijugoslavenskim snagama da razaraju zemlju i tekovine revolucije. Tekovine revolucije i integritet Jugoslavije imaju isuviše veliku cijenu koju su platili svi naši narodi i narodnosti. To su historijske i civilizacijske vrijednosti stvorene na ovom tlu koje se moraju očuvati i odbraniti bez alternative.

Slažem se s ocjenom u materijalu da se cjelokupna društvena situacija odražava na pripadnike Armije, da vrši pritisak na njihovu svijest, motivaciju, ponašanje i angažiranje. Mi, međutim, ne smijemo dozvoliti nikakvo opuštanje. Naprotiv, moramo energično rješavati probleme s kojima se

susrećemo i svim vaspitno-političkim i drugim mjerama sprečavati negativne utjecaje izvana. To traži velika odricanja i napore. Danas je potrebnije nego ikad da komunisti, starješine i drugi pripadnici Armije budu aktivni u društveno-političkom životu, da još više doprinose koheziji naše zajednice i da budu odlučni borci protiv svega onoga što razara našu snagu, što slabi jedinstvo i stabilnost Jugoslavije.

Sadašnja društveno-politička i ekonomska kriza nametnula je vrlo ozbiljna pitanja po bezbjednost zemlje i mi ih moramo trezveno i sa svom političkom odgovornošću razmatrati. Složena situacija zahtijeva da se sve socijalistički opredijeljene snage, sa Savezom komunista na čelu, ujedine i da povedu odsudnu borbu radi presijecanja svega što ugrožava i prijeti da još više ugrozi same temelje na kojima se razvija i na kojima jedino može opstati Jugoslavija federativno socijalistički samoupravno uređena. To utoliko više što mjere koje su do sada preduzimane ne samo što nisu uspjele zaustaviti krizu i preokrenuti tok događaja, nego se kriza kreće ka onoj tački na kojoj može biti ugrožen integritet zemlje i postojeći društveni sistem.

Na Jugoslavensku narodnu armiju se teško prelama cjelokupno krizno stanje u zemlji, s tendencijom stalnog pogoršanja unatoč ogromnih napora koje čini starješinski kadar i Savez komunista na očuvanju moralno-političkog jedinstva Armije. Slučaj u Paraćinu samo je tragičan pokazatelj s kakvim se problemima suočava Jugoslavenska narodna armija pri postojećem stanju društvenih odnosa.

Svaki takav događaj u Jugoslavenskoj narodnoj armiji teško potresa cijelo društvo. Događaj je i u mnogim dijelovima svijeta postao predmet veoma različitih ocjena, prognoza i komentara. Ljudi su zabrinuti, jer su svjesni da ovakvi i slični događaji, u sadašnjim uslovima krize, mogu biti povod za izazivanje krvoprolića na Kosovu. U korijenu se mora sasjeći sve ono što mlade ljude napaja nacionalističkom mržnjom. To je najdublji izvor ovog zločina. Tragedija u Paraćinu upozorava i opominje da Jugoslavija može opstati kao ravnopravna socijalistička i samoupravna zajednica, da može očuvati svoju nezavisnost, integritet i nezavisnu poziciju u svijetu samo ako je utemeljena na bratstvu i jedinstvu naših naroda i narodnosti, na međusobnom povjerenju i samoupravnoj integraciji svih njezinih društvenih i materijalnih potencijala.

Samo se u nacionalističkoj, izopačenoj i birokratskoj svijesti Jugoslavija i jugoslavenstvo danas priviđaju kao unitarizam i plašt iza koga se skriva hegemonizam. Krajnje je vrijeme da prevlada shvatanje o tome da su diobe i zatvaranja, uz istovremeno razvijanje mržnje prema drugim narodima, kontrarevolucionarno ponašanje koje najopasnije ugrožava same temelje našeg bitisanja na ovom prostoru.

Od bitnog značaja za poraz kontrarevolucije na Kosovu jeste jedinstvo jugoslavenskih komunista. Nacionalističke snage su nejedinstvo uvijek vrlo uspješno iskorištavale, sabotirale i ometale ili sasvim zaustavljale akcije na sređivanju stanja što i dalje vrlo uspješno čine. Donesene odluke na Devetom plenumu CK SKJ moraju se provesti i uspostaviti red i zakonitost kao prvi preduslov za uklanjanje svih drugih sukoba i problema. U protivnom, sukobi na Kosovu otvoriće pitanje bezbjednosti zemlje.

Kada je riječ o tome što treba uraditi u Armiji, onda posebno želim naglasiti da moramo veoma temeljito dovesti do kraja započetu istragu o tome kako su funkcionisali organi unutrašnje službe. Istraga je već utvrdila da je pri nepostojanju pravih podataka o ubici i pri njegovoj teroristički usmjerenoj indoktrinaciji do krvoprolića moralo doći, ali mi moramo vidjeti šta se sve mora učiniti da se ne ponove ovakvi i slični slučajevi. Komande, Savez komunista, politički i bezbjednosni organi i vojni kolektivi JNA nisu bez iskustva u borbi protiv svih vrsta i oblika nacionalističkih djelovanja protiv oružanih snaga. Posebno je ono zadnjih godina veliko protiv albanskog nacionalizma.

U periodu 1981—1987. godine u Jugoslavenskoj narodnoj armiji je otkriveno 216 ilegalnih organizovanih grupa u koje je bilo uključeno 1.435 pripadnika JNA albanske narodnosti. Utvrđeno je da su neke grupe pored indoktrinacije, učvršćivanja i omasovljavanja svojih redova planirale, izražavale spremnost, zagovarale, a neke i pripremale najgrublje akcije u jedinicama: ubistva starješina i vojnika, trovanje hrane i vode, diverzije, sabotaze, provale u magacine i krađu oružja, municije i eksploziva, grupno bjekstvo iz jedinica s oružjem, grupne nacionalističke ekscese u jedinicama, a najekstremnije grupe razmatrale su varijante oružane pobune i odlazak na Kosovo pod borbom radi priključenja oružanoj fazi kontrarevolucije, sa kojom se računalo.

U izvršavanju konkretnih težih akcija (trovanje hrane i vode, krađa predmeta naoružanja, sabotaze, diverzije i dr.) planirali su i pokušavali pridobiti vojnike albanske narodnosti raspoređene na osjetljive dužnosti: kuvare, trpezarce, one koji rade u skladištima, stražare, graničare na karaulama, u ambulantama i dr. Tamo gdje uvjeravanjem nisu uspijevali pridobiti pojedince, primjenjivali su psihološke pritiske — ucjene, zlostavljanja, prijetnje ubistvom pojedinaca i njihovih porodica, fizičke napade i druge tipično fašističke metode.

Većina grupa je otkrivena u fazi konstituisanja, a ostale nešto docnije. Za neznatan broj njih imali smo neke indikatore, druge smo morali sami otkrivati. Sve su one razbijene, osuđene i razobličene.

Za razliku od tih slučajeva, ubistvo u Paraćinu je planirao i izvršio pojedinac, direktno ili indirektno usmjeren da to učini jer je bio indoktriniran u tome duhu. Ubica Keljmendi je student prava, kažnjavao zatvorom zbog pokušaja bjekstva u Albaniju, iz porodice čiji su članovi učestvovali u demonstracijama 1981. godine, poznat u svojoj sredini kao indoktrinirani nacionalista. Nijednog od tih podataka nema u njegovom kartonu. Ni o njegovom zdravstvenom stanju nema nikakvih podataka koji bi na bilo koji način ukazivali da se mora voditi računa o zadacima koji će mu se davati. Samo zahvaljujući tim okolnostima ubica Keljmendi je mogao doći u situaciju da mu se povjerava dužnost koja se inače normalno povjerava vojnicima, a koja mu je omogućila da izvrši zločin.

U vezi s tim postavlja se nekoliko krupnih pitanja koja traže precizne odgovore, jer je u tim odgovorima sadržan veliki ulog. Evo tih pitanja: (1) da li zločin u paraćinskoj kasarni nagovještava promjenu taktike albanske iredente u borbi protiv Jugoslavenske narodne armije, jer taktika grupnog organiziranja nije uspjela; (2) koliko je indoktrinirane albanske omladine spremno na slične zločine i u kojoj mjeri poslije najnovijih produbljanja međunacionalnih sukoba na Kosovu napad na Jugoslavensku narodnu armiju, ugled i povjerenje koje ona uživa kao oružani garant očuvanja jugoslavenske zajednice, postaje primarni cilj iredente, i (3) da li će doći do novog talasa indoktrinacije omladine i njihovog nacionalističkog i antijugoslavenskog ponašanja u JNA, kojim intenzitetom i u kojim oblicima?

Dugogodišnja i sistematska indoktrinacija omladine u duhu albanskog nacionalizma i dugogodišnje ponašanje dijela te omladine upućuju na zaključak da još ima Keljmendija koji će doći u JNA ili se možda već u njoj nalaze. Ako Armija za njih ne bude unaprijed znala, a to znači istinito i potpuno obavještena od odgovarajućih i zakonom za to zaduženih organa društveno-političkih zajednica, onda se slični slučajevi mogu ponoviti. Provjere koje je neposredno vršio Generalštab u društveno-političkim zajednicama na Kosovu zadnjih dana pokazuju da za 3.792 vojnika sa Kosova, koji se sada nalaze u JNA, nisu unešeni podaci od bitnog značaja za procjenu njihovog ponašanja. Morali smo te podatke neposredno prikupiti i uvrstiti u evidenciju jedinica gde ti vojnici služe vojni rok. Daleko smo od toga da sve te vojnike osumnjičimo. Međutim, Zakon o vojnoj obavezi je jasan a propisi (Pravilnik o vršenju vojne obaveze, Uputstvo o vođenju vojne evidencije vojnih obveznika i materijalnih sredstava iz popisa i Uputstvo za regrutovanje i popunu JNA u miru) su to precizno regulisali. Bitnijem poboljšanju nisu pomogli ni propisani zadaci od strane SSNO po nalazu Inspekcije i Zaključcima dva predsjedništva (od 5. 3. 1986) za opće sređivanje stanja na Kosovu.

Do čega ovakvo ponašanje dovodi Armiju i zemlju nije sada više teško zaključiti. Armija je po svom zadatku i po svojoj prirodi takav organizam da ne može niti smije sebi dozvoliti da sjedi na tako podmetnutoj mini i strijepi kada će neki novi Keljmendi upaliti fitilj. Problem je krajnje ozbiljan, krajnje aktuelan i mora se vrlo brzo i efikasno riješiti. Ne smiju proći bez političke i zakonske odgovornosti svi oni koji su svojim nesavjesnim i neodgovornim radom doprinijeli nađenom stanju.

Komandovanje i Organizacija Saveza komunista u JNA kritički sagledavaju svoj dio obaveza. Ono što je bilo dovoljno juče ne može biti dovoljno danas, a kako stvari teku još će biti manje sutra. Naš stav i zahtjev je jasan. U vojsci mora da vlada red, visoka budnost i maksimalna odgovornost. Onaj tko nije u stanju to obezbijediti mora da ode sa funkcije koju vrši. To traži krizno vrijeme kroz koje prolazimo i njegovo teško prelamanje na armijski organizam, koji godišnje izmijenjen cjelokupan nacionalni kontingent regruta. Terorizam, kao tipičan suvremeni oblik ugrožavanja ljudi, oružja i teh-

nike, može biti u porastu. Po svemu izgleda da će se javljati sve više kao individualni metod pripremljenih i odlučnih samoubica. Zato ga je teško otkrivati i onemogućavati, i svaki liberalizam u armijskom ponašanju bio bi sada ne samo štetan nego i vrlo opasan.

Realizovaće se niz sasvim konkretnih mjera i aktivnosti, kako bi se spriječilo svako iznenađenje. Još ćemo neposrednije pratiti kako se pripremaju i šalju regruti na odsluženje vojne obaveze. Tražićemo da se u tome više nego do sada angažuju komiteti za općenarodnu odbranu i društvenu samozastitu i da preuzmu dio odgovornosti za ukupnu i bezbjednosnu pripremu. Izvršiće se i dopune nekih zakonskih normi i drugih regulativa radi povećanja odgovornosti građana i državnih i drugih organa prema vojnoj obavezi. Zakon o vojnoj obavezi moraće se dograditi da bi odgovarao nastaloj situaciji i da bi se okorjeli nacionalisti i kriminalci izolovali od oružja.

Vaspitno-politički rad u Armiji mora još više utjecati na to da se formirana nacionalistička shvatanja pojedinaca i grupa koje dolaze u jedinice koriguju, da naša omladina dobije istinitu sliku o Armiji, o društvu, o bratstvu i jedinstvu i zajedničkoj borbi naših ljudi za opstanak na ovom tlu. Iskustvo pokazuje da Armija ipak ne može iskorijeniti nacionalističku svijest kod onih koji su godinama, od rane mladosti, u krugu porodice, u školi, na fudbalskoj utakmici, u kafani i drugim javnim mjestima napajani mržnjom prema drugim narodima i narodnostima Jugoslavije. Takvi često samo privremeno mijenjaju ponašanje i prilagođavaju ga uslovima armijskog života.

Ne samo kosovska situacija već ukupno stanje u zemlji ima negativan utjecaj na moralno-političko stanje ratnih oružanih snaga. Kao što je poznato, naša koncepcija odbrane zahtijeva masovne oružane snage. Jasno je da oružane snage u koje je uključeno preko dva miliona ljudi ne mogu imati drukčije moralno-političko stanje od onoga što je dominantno u društvu. A kako se koncepcija općenarodne odbrane bitno oslanja na moralni faktor oružanih snaga i na maksimalno svestranu podršku i angažman naroda, onda se zapravo može reći da se bez adekvatnog morala naroda općenarodna odbrana kao koncepcija odbrane zemlje ne bi mogla održati. Da

je moralni faktor već ozbiljno nagrižen ukazuju mnogi događaji koji snažno udaraju u same temelje društvenog bića.

Trinaesti kongres SKJ je pred sve nas postavio obavezu da moramo jačati našu odbranu i razvijati je kao cjelovit i jedinstven sistem. To je, uostalom, naš jedino mogući odgovor na sve izazove i prijetnje. U odlukama kongresa je rečeno i to da je nemoguće daljnje uspješno razvijati općenarodnu odbranu i društvenu samozaštitu bez efikasnijeg rješavanja krupnih problema u ekonomskom i političkom životu društva. Približili smo se tački gdje se naš koncept odbrane dovodi u pitanje i mi ukazujemo na ozbiljne probleme koji nam se i u području odbrane i vojnog sistema nameću.

Nezakonite radnje, malverzacije i poslovne špekulacije, krupni ekonomski promašaji i podvale, poput mjenica bez pokrića »Agrokomerca« i drugih nisu, na žalost, ni izuzetak niti rijetkost. Naprotiv. Javašluk, nered i nerad se šire, i to u mnogim sredinama kako u privredi, tako i u nadgradnji. To je posljedica nekih fundamentalnih promašaja systemske prirode vezanih za radno zakonodavstvo, motivaciju za rad, svojinske odnose i drugo.

Pored mjera koje su u toku i drugih koje se moraju u pojedinim oblastima hitno preduzeti, smatram da moramo temeljito analizirati u svjetlu prakse kao vrhunskog kriterija istine i objektivno i bez opterećenja ocijeniti naše dosadašnje dijagnoze temeljnih uzroka postojeće krize. Uzroke svoditi na pomanjkanje svijesti i odgovornosti znači i dalje zatvarati oči pred stvarnošću. Ta teza nije dala željene rezultate, niti ih može dati. Očigledno je da svijesti i odgovornosti masovno nedostaje. Svaki društveni sistem, da bi bio uspješan, mora polaziti od realnog a ne željenog stanja svijesti u društvu.

Moramo se što prije objektivno i bez predrasuda, sa velikom odgovornošću i strpljenjem, uz demokratski dijalog i bez etiketiranja, suočiti sa realnim stanjem ukupnih odnosa u društvu, da bi se našla prava rješenja. Odlučan raskid s postojećom praksom neminovan je i urgentan. Potcjenjivanje domašaja sadašnje krize i sukoba na političkoj sceni mora ustupiti mjesto objektivnoj kritičkoj ocjeni konkretne historijske situacije u Jugoslaviji.

Trenutak je da svako u svojoj sredini smjelo i kritički preispita vlastitu odgovornost. Kadar koji se nalazi na ključ-

nim položajima snosi dvostruku odgovornost: jedna je za ono što su uradili, a druga za ono što nisu uradili a morali su.

Alternativa tome jeste nastavak po starom — tonjenje u sve dublju krizu sa potpuno neizvjesnim posljedicama.

Podsjećam na upozorenja nekih krugova u inostranstvu, među njima i dobronamjernih ljudi i naših prijatelja, da problemi u našoj zemlji stihijno narastaju do mjere koja prevazilazi mogućnosti rukovodstva da ih kontroliraju.

Mislim da nema izlaska iz krize i zaustavljanja negativnog toka događaja bez razjašnjavanja pitanja karaktera i zadataka vodeće političke snage društva — Saveza komunista Jugoslavije. Uvjeren sam da je Savez komunista Jugoslavije karika preko koje se jedino može povući čitav lanac rješenja koja su nam u Jugoslaviji neophodna. Ova etapa naše revolucije traži borbeniji i revolucionarniji Savez komunista, koji će biti sposoban da, polazeći od izvornih opredjeljenja našeg komunističkog pokreta, bude predvodnik promjena na osnovama integralnog samoupravljanja i naučno-tehnološkog progressa. Nije u našem ustavu slučajno zapisano da je Savez komunista osnovni pokretač i nosilac političke odgovornosti radi zaštite i daljeg razvoja naše revolucije. Sve dok Savez komunista ne bude osposobljen da valjano izvršava svoju ulogu u društvu, mi ne možemo očekivati ozbiljniji napredak u rješavanju sadašnje krize.

Međutim, stanje u Savezu komunista Jugoslavije nije u ovom času ni izdaleka takvo da bi to omogućilo. On je izbačen na margine društvenih zbivanja i njegova se uloga sve više ignoriše. Bez idejnog jedinstva u najbitnijim pitanjima prevazilaženja krize i daljnjeg razvoja jugoslavenskog društva, Savez komunista nema sigurne osnove na kojoj bi se sredio i reorganizovao i ušao u rješavanje najvažnijih društveno-političkih i privredno-razvojnih problema zemlje. Odluke Trinaestog kongresa SKJ ni o jednom bitnom pitanju ne uspijevaju se provesti. Svatko ih tumači kako odgovara njegovom nacionalnom prostoru, privrednoj strukturi, stvorenim političkim odnosima svih snaga na društvenoj sceni, uključujući i one antisocijalističke. Sve to definišu etatiističke strukture nacionalnih država. Samo tako se može razumjeti očito oklijevanje u prilazu korekciji društveno-političkog i društveno-ekonomskog sistema za koji svi tvrdimo da ne funkcioniра.

Mnogostruke su integrativne veze u našem društvu koje, i usprkos svim teškoćama, i dalje snažno zrače u odlučnosti naroda i narodnosti Jugoslavije, radničke klase i omladine da se stanje mijenja na bolje. Savez komunista Jugoslavije mora se staviti na čelo te demokratske energije koju već danas mase ispoljavaju na svakom koraku i ne smije dozvoliti da se ta energija okrene u destruktivnom pravcu. Tek tada će biti na razini historijskog zadatka. Držimo da Savez komunista Jugoslavije u sebi još uvijek ima dovoljno revolucionarnog naboja i stvaralačkih moći da izvede i ovaj društveni preporod.

I ovom prilikom posebno naglašavam da se napadi na Armiju i našu koncepciju odbrane zemlje nastavljaju nesmanjenom žestinom. Na stranicama »Nove revije« i nekih drugih listova grubo se etiketira starješinski kadar, s očiglednom namjerom da se politički diskvalificira i da se oslabi ugled Armije u društvu. Napada se budžet kao materijalna osnova Jugoslavenske narodne armije. Stalno se aktuelizira pitanje »civilnog služenja vojnog roka«. Armiji se cinički pripisuju pučističke ambicije. Povećava se i broj fizičkih napada na vojna lica. Dogodila se tragedija u kasarni u Paraćinu, na Kosovu se zadnjih dana povećava broj uznemiravanja i napada na straže. U dijelu štampe se sračunato potkopava ugled Armije. Posebno se za to koristi ubistvo i ranjavanje vojnika u Paraćinu. Sve su to detalji koji, kada se uporede i analiziraju, govore o tome da je riječ o sračunatoj akciji s jedinstvenim ciljem razbijanja Armije kao općenarodne i općejugoslavenske snage.

Mi moramo danas jasno zaključiti da su krajnji ciljevi i domašaji napada na Armiju i naš odbrambeni sistem uklanjanje vrlo snažne, homogene i stabilne općejugoslavenske prepreke koja stoji na putu antikomunističkim i antijugoslavenskim snagama da razaraju zemlju, sahranjuju tekovine revolucije i otvaraju puteve tzv. trećoj Jugoslaviji. Tekovine revolucije i integritet Jugoslavije imaju isuviše veliku cijenu, koju su platili svi naši narodi i narodnosti, da bismo je mi prepustili na rasprodaju. To su historijske i civilizacijske vrijednosti stvorene na ovome tlu, koje se moraju očuvati i odbraniti bez alternative.

SUMMARY

ACHIEVEMENTS OF REVOLUTION AND INTEGRITY OF YUGOSLAVIA
MUST BE PRESERVED AND DEFENDED WITHOUT ANY ALTERNATIVES

Report of the Federal Secretary for Defence at the 9th session of the Committee of Organization of the League of Communists of Yugoslavia in the Yugoslav People's Army, held on September 23, 1987, in Belgrade.

*

The current socio-political and economic crisis imposes very serious questions pertaining the security of our country. This demands that all socialistly oriented forces, headed by the League of Communists, rally themselves and launch a resolute struggle for cutting off of everything that endangers and threatens to increasingly endanger the achievements of our revolution and our further development.

Attacks against the Yugoslav People's Army and against our concept of defence of the country continue with unabated violence. Its commanding personnel is being rudely reproved, with an apparent intent of political disqualification of our Army, and of lowering its reputation in our society. All these show that there exists a calculated action aimed towards shattering the Army as an all-people's and all-Yugoslav force.

The end aims and extent of attacks against our Army and our defence system consist in elimination of this very powerful, homogenous and stable all-Yugoslav obstacle barring the road of anti-communist and anti-Yugoslav forces in their attempts to destroy the country and the achievements of our revolution. These achievements and integrity of Yugoslavia, however, were paid too steep a price by all our nations and nationalities. They are our historical and civilization assets created on this soil that must be preserved and defended without any alternatives.

RESUME

LES ACQUIS DE LA REVOLUTION ET L'INTEGRITE DE LA
YUGOSLAVIE DOIVENT ETRE GARDES ET DEFENDUS SANS
ALTERNATIVE

De l'exposé du secrétaire fédéral à la défense nationale à la neuvième réunion du Comité des organisations de la Ligue des communistes de Yougoslavie de l'Armée populaire yougoslave qui a été tenue le 23 septembre 1987 à Belgrade.

*

L'actuelle crise socio-politique et économique a généré de très importantes questions relatives à la sécurité nationale. C'est pourquoi toutes les forces

à orientation socialiste, avec à leur tête la Ligue des communistes de Yougoslavie, doivent s'unir et engager la lutte décisive pour mettre fin à tout ce qui serait susceptible de menacer et mettre encore plus en danger les acquis de la révolution et notre développement continu.

Les attaques contre l'Armée populaire yougoslave et contre notre conception de défense nationale continuent avec la même véhémence. Les cadres militaires se voient souvent rangés sous diverses étiquettes, le tout ayant but évident de faire disqualifier politiquement et d'affaiblir la réputation de l'Armée dans la société. A tout prendre, il s'agit d'une action tendancieuse ayant pour seul but la destruction de l'Armée en tant que force de toutes les nations et nationalités yougoslaves.

Les objectifs ultimes et la portée des attaques contre l'Armée et notre système de défense visent à neutraliser cet obstacle panyougoslave puissant, homogène et stable auquel se heurtent les forces anticommunistes et antiyougoslaves dans leurs tentatives de miner le pays et les acquis de la révolution. Les acquis de la révolution et l'intégrité de la Yougoslavie ont été trop chèrement payées par toutes nos nations et nationalités. Il s'agit de valeurs historiques et de civilisation créées sur notre sol et qui doivent être sauvegardées et défendues sans alternatives.

РЕЗЮМЕ

ЗАВОЕВАНИЯ РЕВОЛЮЦИИ И ЦЕЛОСТНОСТЬ ЮГОСЛАВИИ ДОЛЖНЫ СОХРАНИТЬСЯ И ОБОРОНИТЬСЯ БЕЗ АЛЬТЕРНАТИВЫ

Выступление союзного секретаря по народной обороне адмирала флота Бранко Мамулы на Девятом заседании Комитета Организации Союза коммунистов Югославии в Югославской народной армии, состоявшемся 23 сентября 1987 г. в Белграде.

*

Нынешний общественно-политический и экономический кризис навязал весьма серьезные вопросы, относящиеся к безопасности страны. Это требует, чтобы все социалистически ориентированные силы с Союзом коммунистов во главе объединились и начали решающую борьбу за пресечение всего, что грозит и намекает еще сильнее угрожать достижениям революции и нашему дальнейшему развитию.

Нападки на Югославскую народную армию и нашу концепцию обороны страны продолжают с неослабевающей силой. Грубо клеветают на офицерский состав, очевидно намереваясь политически дисквалифицировать авторитет армии в обществе. Все это указывает на то, что речь идет о рассчитанной акции, имеющей единственной целью разбить Армию как всенародную и общегославскую силу.

Конечной целью нападок на Армию и нашу оборонную систему является устранение очень мощного, сплоченного и устойчивого общегославского препятствия, стоящего поперек пути антикоммунистической и антигославской силам, пытающимся разорить страну и завоевания революции. Всем нашим нациям и народностям довелось оплатить слишком большой ценой завоевания революции и целостность Югославии. Настоящие, созданные на этой земле ценности истории и цивилизации, должны сохраниться и оборониться без альтернативы.